

JACK RUSSELL TERRIER

Wersja polska 10.12.2012

Pochodzenie: Wielka Brytania

Kraj utworzenia rasy: Australia

Data publikacji obowiązującego wzorca: 08.10.2012

Użytkowość: terier pracujący, nadający się do norowania. Doskonały jako pies do towarzystwa.

Klasyfikacja FCI: grupa 3 teriery
sekcja 2 teriery małe
Próby pracy uznaniowe

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Jack Russell teriery wywodzą się z Anglii. Rasa powstała dzięki zabiegom czcigodnego Johna Russell. W XIX wieku hodował on i udoskonalał linię foksterierów, które na polowaniach biegły obok foxhoundów, wchodziły pod ziemię, wypędzały lisy i inną zwierzynę z ich nor lub kryjówek. Powstały dwie odmiany psów o zasadniczo podobnym wzorcu z wyjątkiem pewnych różnic dotyczących wzrostu i proporcji ogólnych. Wyższy pies, o obrysie zbliżonym do kwadratu jest znany obecnie jako Parson Russell Terrier, zaś mniejszy o nieco wydłużonej sylwetce nazwany został Jack Russell terierem.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Mocny, energiczny i zwinny terier o silnej osobowości. Jego gibkie ciało jest średniej długości. Wyraz zapału, właściwa mu gorliwość łączą się z bystrością jego ruchów. Ogon może być przycinany, lub nie. Sierść gładka, szorstka lub drutowata.

WAŻNE PROPORCJE:

- ogólnie pies jest dłuższy niż wyższy;
- głębokość klatki piersiowej mierzona od kłębu do mostka jest równa długości kończyn przednich, od łokci do ziemi;
- obwód klatki piersiowej chwyconej za łokciami ma wynosić ok. 40 – 43 cm.

CHARAKTER:

Terier o żywym usposobieniu, czujny, ruchliwy, inteligentny, pełen temperamentu. Odważny, nieustraszony, przyjazny przy spokojnej pewności siebie.

GŁOWA:

Mózgoczaszka powinna być płaska, umiarkowanej szerokości, stopniowo zwężająca się ku oczom, a następnie ku kufie o dobrej objętości.

Stop: dobrze zaznaczony, ale nie za wydatny.

Trzewioczaszka:

Trufla nosowa czarna.

Kufa: mierzona od nosa do stopu powinna być nieco krótsza niż mózgoczaszka (odległość od stopu do guza potylicznego).

Wargi dobrze przylegające o czarnej pigmentacji.

Uzębienie: szczęka i żuchwa bardzo mocne, głębokie, szerokie o dużej sile chwytu. Zęby mocne. Zgryz nożycowy.

Oczy małe, kształtu migdała o bystrym, przeszywającym spojrzeniu. NIE MOGĄ BYĆ wylupiaсте, powieki mają ściśle przylegać do gałki ocznej. Ich brzegi są czarno pigmentowane.

Uszy bardzo ruchliwe, jędrne, guzikowate lub opadające.

Policzki o dobrze zaznaczonej muskulaturze.

SZYJA:

Silna o czystym obrysie. Umożliwia swobodne noszenie głowy.

TULÓW:

Mieści się w prostokącie.

Grzbiet prosty. Odległość od kłębu do nasady ogona jest nieco większa niż wysokość psa w kłębie.

Lędźwie powinny być silne, krótkie i mocno umięśnione.

Klatka piersiowa raczej głębsza niż szersza, z dobrym prześwitem od podłoża. Mostek znajduje się w połowie wysokości psa mierzonej od kłębu do ziemi. Żebra winny być dobrze uwypuklone od swej nasady, przy kręgosłupie. Na bokach spłaszczają się tak, że chwyciwszy za łokciami psa w obie dłonie możemy go objąć. Obwód powinien wynosić w przybliżeniu 40 – 43 cm.

Rękojeść mostka (przedpiersie) uwypuklone tak, że znajduje się wyraźnie przed stawem barkowym.

OGON:

W spoczynku może opadać. Gdy pies jest w ruchu winien się unosić. W przypadku gdy został skrócony, jego koniuszek ma znajdować się na poziomie wysokości uszu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki dobrze pochylone ku tyłowi, nieprzesadnie umięśnione.

Jako całość kończyny od łokci po ziemię proste, niezależnie czy oglądamy je od przodu, czy z boku.

Ramiona dostatecznie długie i kątowne tak by łokcie znajdowały się pod tułowiem.

Kończyny tylne silne i muskularne, w odpowiedniej proporcji do masy ciała w łopatkach. (Tył pasuje do przodu – nota tłumacza).

Stawy kolanowe dobrze kątowne.

Śródstopia w swobodnej postawie, oglądane od tyłu są równoległe.

Stawy skokowe nisko położone.

Łapy okrągłe, o twardych opuszkach, nieduże, nie kierują się na zewnątrz, ani do wewnątrz. Palce średnio wysklepione.

RUCH:

Harmonijny, swobodny i sprężysty.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść może być gładka, szorstka lub drutowata. Odporna na wpływy atmosferyczne. Nie może być korygowana (skubana) aby nadać psy wygląd gładkowłosego lub o włosie drutowatym.

Umaszczenie białe MUSI dominować, ze znaczeniami czarno podpalanymi, czarnymi lub rudymi. Te mogą być od jasnopłowych, po bardziej intensywne, kasztanowe.

WZROST I WAGA:

Wzrost: idealny: 25 – 30 cm.

Waga: na każde 5 cm wysokości powinien przypadać 1 kg masy ciała. Pies o wzroście 25 cm powinien ważyć ok. 5 kg. Pies o wzroście 30 cm odpowiednio 6 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego standardu są traktowane jako wady i ocenia się je w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie i **dobrostan psa, oraz zdolność wykonywania pracy, do której był przeznaczony.**

Do poważnych wad zaliczyć należy:

- brak typu teriera;
- brak harmonii, niedostatek, lub przesada w odniesieniu do któregokolwiek z punktów wzorca;
- mało wydajny, bądź wadliwy ruch;
- nieprawidłowe uzębienie.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- **agresja lub wyraźna lękliwość**
- psy o widocznych wadach fizycznych, lub odchyleniach psychicznych powinny być dyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce muszą mieć normalnie rozwinięte dwa jądra umieszczone w mosznie.

Ostatnie zmiany zapisane są tłustym drukiem.